ทางทะลุติดต่อช่องปากกับโพรงอากาศข้างจมูก บริเวณโหนกแก้ม

ปารยะ อาศนะเสน*

Abstract

Oroantral Fistula Paraya Assanasen*

Department of Otorhinolaryngology, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University, Bangkok, Thailand

Oroantral fistula (OAF) is a pathological connection between the maxillary sinus and the oral cavity. The condition mostly follows extraction of postcanine teeth in the maxilla because of the close relationship between the apex of those teeth and the floor of the maxillary antrum. An accurate history and physical examination and proper investigation should be performed to rule out possible contributing factors, e.g. previous sinonasal infection and inflammation, benign or malignant neoplasms or osteomyelitis. If these are present, appropriate treatment should be performed before closure is attempted. Although smaller fistulas of less than 5 mm in diameter may close spontaneously, larger fistulas always require surgical closures. Procedures involving local flaps are usually adequate to close minor-to-moderate-size defects. The buccal mucoperiosteal advancement flap is the simplest and most effective way of closing OAF. The palatal rotation flap has also been a popular choice. Wound breakdown and flap necrosis are the most common complications of OAF repair. Careful preservation of the flap's blood supply and tension-free wound closure are the keys to avoiding these complications.

Key word: oroantral fistula

พี่ สตุลา คือทางทะลุติดต่อระหว่างอวัยวะกลวง ๒ อวัยวะ ที่มีเยื่อบุผิวปกคลุม. ตามธรรมดาโพรงอากาศข้างจมูก บริเวณโหนกแก้มและช่องปาก ไม่มีทางติดต่อถึงกัน เมื่อเกิด พยาธิสภาพหรือความผิดปรกติจะทำให้มีทางทะลุติดต่อระหว่าง ๒ อวัยวะดังกล่าวได้ และถ้าทางติดต่อนั้นมีเยื่อบุคลุมก็จะ ทำให้ทางติดต่อนั้นไม่ปิดได้ง่าย.

โอโรแอนทรัล ฟิสตุลา คือทางทะลุติดต่อระหว่างช่อง ปากกับโพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้ม. Guven (๑) ได้ ศึกษาผู้ป่วยโอโรแอนทรัล ฟิสตุลา ๙๘ ราย พบว่าโรคนี้มัก เกิดในคนอายุ ๒๐-๔๐ ปี.

สาเหตุ

๑. การถอนฟัน เป็นสาเหตุที่พบบ่อยที่สุด เพราะภาย หลังการถอนฟันกรามบนซี่ที่ ๑ มักเกิดรูทะลุในเบ้าฟัน ทั้งนี้ เนื่องจากการเจริญของโพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้ม เกิดพร้อมกับการงอกของฟันแท้ และส่วนพื้นของโพรงอากาศ ข้างจมูกบริเวณโหนกแก้มอยู่ชิดกับรากฟันปรีโมลาร์และฟัน กราม การถอนฟันจึงทำให้ทะลุเข้าไปในแอนทรัมได้ง่าย. Rud (๒)

^{*}ภาควิชาโสต นาสิก ลาริงช์วิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

ได้ขุดรากฟันกรามบนซี่ที่ ๑ ในผู้ป่วย ๒๐๐ ราย พบว่าเกิด การทะลุของรากฟันเข้าไปในโพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนก แก้มถึง ๑๐๐ ราย. นอกจากนั้น การมีฝีที่ยอดฟันกรามและ ปรีโมลาร์ หรือโพรงอากาศข้างจมูกอักเสบเรื้อรัง เวลาถอนฟัน ก็เป็นปัจจัยส่งเสริมให้เกิดรูทะลุได้ง่าย. ปรีโมลาร์ที่ ๒ และ ฟันกรามซี่ที่ ๒ ก็เป็นตำแหน่งที่พบรูทะลุได้บ่อย. Guven ได้ศึกษาผู้ป่วยโอโรแอนทรัลฟิสตุลา ๙๘ ราย พบฟันที่เป็น สาเหตุบ่อยที่สุดคือฟันกรามบนซี่ที่ ๒, รองลงมาคือ ฟันกราม ซี่แรก. การพยายามขุดดึงรากฟัน ที่หักคาอยู่ในเบ้าฟันออก หรือการถอนฟันกรามซี่ที่ ๓ คุด อาจทำให้เกิดรูทะลุติดต่อ ช่องปากกับแอนทรัมได้. ถ้าผู้ป่วยไม่มีโรคโพรงอากาศข้างจมูก รูทะลุที่เกิดหลังถอนฟันนี้มักปิดได้เอง.

- **๒. อุบัติเหตุ** อาจเกิดรูทะลุติดต่อได้. การมีแผลทะลุ บริเวณเพดานแข็ง เช่น จากกระดูกบริเวณใบหน้าหัก, แผล ทะลุจากถูกยิง, ฟันบนหลุดจากอุบัติเหตุ แล้วเกิดการฝอของ กระดูกเบ้าฟัน และเกิดกระดูกอักเสบติดเชื้อตามมา.
- **๓. หลังผ่าตัด** เช่น Caldwell-Luc operation ที่ผ่าเข้า โพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้มทางด้านหน้า ผ่านช่อง ปาก, การใส่กล้องตรวจโพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้ม, การเจาะแอนทรัมทางด้านหน้าผ่านแอ่งแค่ในน์ เหล่านี้หาก แผลผ่าตัดปิดไม่สนิท ก็อาจเกิดช่องทางติดต่อได้ ซึ่งมักเกิด ในกรณีการระบายในช่องจมูกไม่ดี เช่น มีการอุดกั้นของรูเปิด โพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้ม. นอกจากนั้น อาจเกิด ตามหลังการผูกหลอดเลือดแดงแมกซิลลารีย์หลอดใน ผ่าน แอนทรัมในการรักษาภาวะเลือดกำเดาออกด้านหลัง^(๓).
- **๔. เนื้องอกโพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้ม** อาจ กัดทะลุพื้นโพรงอากาศข้างจมูกเข้าไปในช่องปากได้ หรืออาจ เกิดจากเนื้อเยื่อแยกตัวหลังได้รับรังสีบำบัดมะเร็งโพรงอากาศ ข้างจมูก หรือช่องปาก.

ปัจจัยชักนำที่ทำให้เกิดรูทะลุติดต่อเรื้อรังระหว่างปากกับ แอนทรัม ^(๔) ได้แก่

- ๑. แผ่นเยื่อแอนทรัมทะลุหลังผ่าตัดทันที.
- ๒. โรคแกรนุโลมารอบรากฟันหรือพบลักษณะถุงที่อยู่ ติดกับโพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้มในภาพรังสี.

- ๓. ปลายรากฟันอยู่ชิดกับพื้นแอนทรัม.
- ๔. ฟันกรามซี่ที่ ๓ คุด.
- ๕. โรคปริทันต์รุนแรง.
- ๖. ปุ่มแมกซิลลา ที่ต้องกรอลดขนาดเพื่อใส่ฟันปลอม.
- ๗. ถุงขนาดใหญ่ของฟันที่ทำให้ลักษณะกายวิภาคของ โพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้มเปลี่ยนแปลงไป.

ลักษณะเวชกรรม

อาการ

อาการโพรงอากาศข้างจมูกอักเสบเรื้อรัง คือ ปวดตื้อๆ บริเวณโหนกแก้ม, คัดจมูก, น้ำมูกสีเหลืองเขียว, มีเสมหะใน คอ, อาจมีหนองไหลเข้ามาในช่องปาก ทำให้มีกลิ่นปากเหม็น, หรือเวลาดื่มน้ำจะมีน้ำไหลเข้าช่องจมูกก่อนกลืน, หรือใช้ หลอดดูดน้ำลำบาก เนื่องจากต้องทำให้เกิดแรงดันลบในปาก สูงกว่าปรกติ.

อาการแสดง

การตรวจช่องจมูกอาจพบอาการแสดงของโพรงอากาศข้าง จมูกอักเสบคือ มี หนองในช่องจมูก, เยื่อบุจมูกบวมแดง. ใน รายที่เจาะระบายแอนทรัมทางข้างล่าง อาจดูดได้อากาศ, ของเหลว หรือเศษอาหาร. เมื่อตรวจช่องปาก อาจเห็นรูทะลุที่ กระดูกเบ้าฟัน ซึ่งอาจมีหนองไหลออกมา และเมื่อสอดแท่ง แยงเข้าไปในรูก็สามารถแยงเข้าไปในโพรงอากาศข้างจมูกได้.

การวินิจฉัยโรค

อาศัยประวัติ และการตรวจร่างกาย เพื่อแยกจาก โรคโพรง อากาศข้างจมูกอักเสบ, โรคมะเร็งจมูก และมะเร็งโพรงอากาศ ข้างจมูก และควรใช้แท่งแยงขนาดเล็กสอดเข้าไปในรูทะลุ เพื่อดูว่าสามารถเข้าไปในโพรงอากาศข้างจมูกได้หรือไม่. การ ตรวจพิเศษสืบค้นเพิ่มเติม ได้แก่

๑. ถ่ายภาพรังสีโพรงอากาศข้างจมูก ท่า Waters' view เพื่อดูลักษณะโพรงอากาศข้างจมูกอักเสบ เช่น มีเงาทึบที่โพรง

อากาศ, มีเงาเนื้อเยื่อเมือกหุ้มกระดูกหนาขึ้น, มีวัสดุแปลก ปลอมในโพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้ม, มีลักษณะ กระดูกกัดกร่อนจากเนื้องอก. การถ่ายทำ ซีที สแกน จะได้ รายละเอียดมากกว่าภาพรังสีธรรมดา เช่น ลักษณะกายวิภาค, ลักษณะรอยโรค, วัสดุแปลกปลอม, ขอบเขตรอยโรคในโพรง อากาศข้างจมูก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนรักษา.

๒. การตัดชิ้นเนื้อส่งตรวจทางพยาธิวิทยา อาจจำเป็นใน รายที่สงสัยเป็นมะเว็ง.

๓. การถ่าย Orthopantomogram (Panorex) เพื่อแสดง เศษรากฟันที่หักคาอยู่ และบอกถึงพยาธิสภาพของกระดูกขา กรรไกรและฟันบริเวณใกล้เคียงกับรูทะลุ.

๔. การส่องกล้องตรวจโพรงจมูก เพื่อดูลักษณะหนอง ว่าออกมาทางรูเปิดของโพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้ม หรือไม่ และดูสภาพเปิดโล่งของรูระบายแอนทรัมข้างล่างที่เคย เจาะไว้ รวมทั้งดูสภาพเปิดโล่งของรูเปิดโพรงอากาศข้างจมูก บริเวณโหนกแก้ม และช่วยการวินิจฉัยในกรณีที่สงสัยเนื้อ งอกในโพรงจมูกหรือโพรงอากาศข้างจมูก และช่วยวินิจฉัย ภาวะที่ส่งเสริมให้โพรงอากาศข้างจมูกอักเสบ เช่น ริดสีดวงจมูก หรือผนังกั้นช่องจมูกคด. ในรายที่รูทะลุขนาดใหญ่พอ อาจ ส่องกล้องเข้าไปดูลักษณะภายในช่องทางและเยื่อบุในแอนทรัมได้.

การรักเขา

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการรักษา คือ

- ๑. ระยะเวลาที่เกิดการทะลุ
- ๒. การติดเชื้อในโพรงอากาศข้างจมูก
- ๓. เคยทำผ่าตัดปิดรูทะลุมาก่อนหรือไม่
- ๔. ขนาดและตำแหน่งของรอยทะลุ

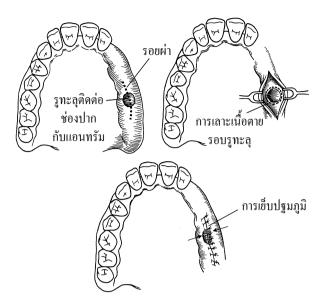
ในรายที่เกิดตามหลังการถอนฟันทันที โพรงอากาศข้าง จมูกบริเวณโหนกแก้มมักปรกติ และขนาดรูทะลุไม่ใหญ่มาก. การรักษาที่ดีสุดคือเย็บปิดทันทีหลังถอนฟัน. ในรายที่มีเศษ รากฟันหักคาอยู่ จำเป็นต้องเอาออกก่อนเย็บปิด.

ในรายที่เป็นเรื้อรัง มักจะมีเนื้อแกรนุโลมาอยู่ในช่องทาง รวมทั้งมีการติดเชื้อในโพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้ม ร่วมด้วย. ในกรณีนี้ควรรักษาบำบัดการติดเชื้อในโพรงอากาศ ข้างจมูกก่อน. ถ้ามีวัตถุแปลกปลอมอยู่ก็ต้องเอาออก และส่ง หนองเพาะเชื้อ หาความไวของเชื้อต่อยาต้านจุลชีพ, และทำ ทางระบาย เช่น เจาะรูแอนทรัมทางด้านล่าง. ในรายที่เคยผ่าตัด Caldwell-Luc และการเจาะแอนทรัมด้านล่างแล้วยังมีการติด เชื้ออีก ควรพิจารณาผ่าตัดแก้ไขบริเวณรูเปิดของโพรงอากาศ บริเวณโหนกแก้มด้วย โดยเจาะแอนทรัมตรงกลาง และใส่ กล้องเข้าโพรงอากาศข้างจมูกเพื่อระบายหนอง หรือการติดเชื้อ และใส่ยาต้านจุลชีพ. เชื้อที่ก่อการติดเชื้อ คือเชื้อไม่พึ่ง ออกซิเจนในช่องปาก จึงต้องใช้ยาต้านจุลชีพที่ครอบคลุมเชื้อ กลุ่มนี้ เช่น คลินดามัยศิน, เมโทรนิดาโซล ร่วมกับการล้าง โพรงอากาศข้างจมูกบ่อยๆ และนัดมาดูเป็นระยะๆ จนกว่า การติดเชื้อจะหมดไป. ถ้าให้การรักษาอย่างเต็มที่ ๔ สัปดาห์ แล้ว รูยังไม่ปิด และการติดเชื้อก็หมดไปแล้ว ให้สังเกตน้ำที่ ล้างออกมา ถ้าใสติดต่อกัน ๓ วัน จึงพิจารณาทำการผ่าตัดปิด รู. ในรายที่ขอบรูทะลุมีลักษณะของกระดูกอักเสบติดเชื้อ ควรให้ยาต้านจุลชีพทันที รวมทั้งตัดเลาะเนื้อเน่ารอบๆ ออก ให้สะอาดด้วย. ในรายที่รูทะลุมีขนาดใหญ่ ซึ่งมักเกิดหลังการ ผ่าตัด ให้ตัดเนื้องอกในโพรงอากาศข้างจมูกหรือที่เพดานแข็ง ออก ควรใช้ทันตกรรมเที่ยม.

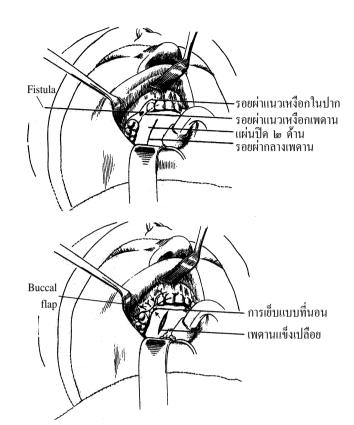
การรักษาโรคจมูกที่มีร่วมด้วย เช่น โรคจมูกอักเสบภูมิแพ้, โรคริดสีดวงจมูก จะทำให้ผลการรักษารูทะลุเร็วขึ้น. โรค เหงือกและโรคฟัน ก็ต้องให้การรักษาด้วย มิฉะนั้นอาจเป็น แหล่งสะสมเชื้อโรค ทำให้เกิดการติดเชื้อซ้ำอีก และทำให้การ ผ่าตัดล้มเหลวได้.

วิธีผ่าตัดปิดรูทะลุ

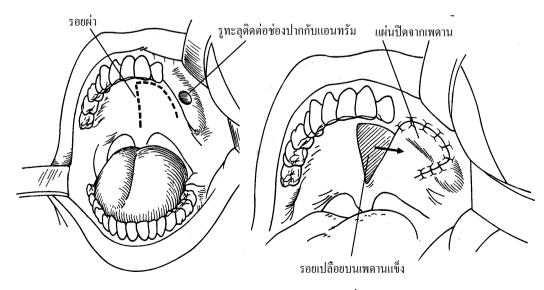
การผ่าตัดโดยเอาเยื่อบุอยู่ในรูทะลุออก พร้อมกับแกรนุ โลมา, เนื้อตาย หรือติ่งเยื่อมูก. ในรายที่มีกระดูกอักเสบติด เชื้อที่รูทะลุจำเป็นต้องตัดเลาะกระดูกที่ติดเชื้อออกให้ถึง กระดูกปรกติ. หลังจากนั้น ล้างทำความสะอาดโพรงอากาศ ข้างจมูกบริเวณโหนกแก้มและทางติดต่อจนสะอาดก่อน พิจารณาผ่าตัดปิดรูทะลุ และควรทำทางระบายโพรงอากาศ ข้างจมูกบริเวณโหนกแก้มให้พอเพียง ไม่ว่าจะโดยการเจาะ

รูปที่ ๑ การเกิดรูทะลุติดต่อช่องปากกับแอนทรัมในเป้าฟันขากรรไกร บนหลังการถอนฟันกรามซี่ที่ ๑. การเย็บปิดปฐมภูมิลงรอยผ่า ตามแนวยาวของเบ้าฟัน และตัดเลาะเนื้อเยื่อบริเวณรอบๆรู ทะลุออก และกว้านเยื่อบุเมือกรอบ ๆ แล้วเย็บปิด.

รูปที่ ๒ การปิดรูทะลุติดต่อโดยใช้แผ่นปิดแบบ ๒ ก้าน และแผ่นจาก ปาก โดยลงรอยผ่าแนวเหงือก-เพดาน และรอยผ่าแนวกลาง เพดานแล้วคว้านเยื่อเมือกมาปิดรูทะลุ (แผ่นปิด ๒ ก้าน) และลงรอยผ่าแนวเหงือก-ช่องปาก แล้วคว้านเยื่อบุเมือกมาปิด รูทะลุ (แผ่นปิดชนิดปาก)

รูปที่ ๓ การปีครูทะลุติดต่อช่องปากกับแอนทรัม โดยใช้แผ่นปีคจากเพคานปล่อยรอยเยื่อบุจาคบนเพคานแจ็งให้หายโดยการคูแลทุติยภูมิ.

ระบายแอนทรัมที่ข้างล่างหรือตรงกลาง.

การผ่าตัดปิดทางทะลุติดต่อช่องปากกับแอนทรัมอาจทำ โดยให้ยาชาเฉพาะที่ หรือวางยาสลบ แล้วทำการ

- เย็บปิดปฐมภูมิ สำหรับรายที่รูทะลุมีขนาดไม่ใหญ่มาก
 โดยกว้านเยื่อบุรอบๆ รูทะลุแล้วเย็บปิดทันที (รูปที่ ๑).
- ปิดด้วยแผ่นปิดสองก้าน โดยลงรอยผ่าที่กึ่งกลาง เพดานปาก และตามรอยเหงือก-เพดานแล้วโยกมาปิดรูทะลุ (รูปที่ ๒).
- ปิดด้วยแผ่น Advancement rotation โดยอาจ ใช้เยื่อบุจากช่องปาก (รูปที่ ๒) หรือแผ่นเยื่อเมือกหุ้มกระดูก เพดาน มาปิด (รูปที่ ๓).

การใช้แผ่นปิดรูทะลุไม่ควรปิดขวางการใส่พันปลอม และการเย็บปิดไม่ควรให้ตึ้งสูงเกินไป ขนาดแผ่นที่ใช้ปิดควร กว้างกว่ารูทะลุประมาณร้อยละ ๒๐. วัสดุที่ใช้ในการเย็บปิดนั้น ควรเป็นวัสดุถาวร เช่น ไหม หรือวัสดุเย็บแผลที่ละลายช้ามาก เช่น ไฟวคริย์ล. ถ้าฟันบริเวณข้างเคียงก่อให้เกิดปัญหาใน การปิดรูทะลุ เช่น ขอบของรูทะลุได้กินถึงบริเวณรากฟัน ของ ฟันชี่ข้างๆ อาจต้องถอนฟันดังกล่าวออกด้วย.

ได้มีรายงานว่าการใช้แผ่นไขมันในปากปิดรูทะลุติดต่อ ปากกับแอนทรัมได้ผลดี (๕-๙) โดยมีข้อดีกว่าแผ่นที่โยกมาจาก เพดาน คือ สามารถคงลักษณะกายวิภาคเดิมของเยื่อบุเมือก ในช่องปากได้, การส่งเลือดไปเลี้ยงของแผ่นปิดดี, ไม่มีบริเวณ เนื้อเปลือยซึ่งต้องการดูแลเนื้อเยื่อแกรนุเลชั่นเหมือนแผ่น เพดาน และสามารถใช้ในรายที่รูทะลุมีขนาดใหญ่ได้ และใช้เป็น ตัวเลือกสุดท้ายในกรณีที่ผ่าตัดโดยวิธีอื่นๆแล้วล้มเหลว. นอกจากนี้ รูทะลุขนาดใหญ่ อาจใช้วิธีดังกล่าวข้างต้นร่วมกัน หรืออาจปิดด้วยแผ่นพังผืดเทมโปโรพาไรเอทัล หรือแผ่นจาก เยื่อบุเมือกกล้ามเนื้อบัคศิเนเทอร์ด้านหน้า.

การติดตามหลังผ่าตัด

หลังผ่าตัด ไม่ควรใส่ฟันปลอม เพราะอาจกดแผ่นปิดได้ ควรให้ผู้ป่วยกินอาหารเหลวจนกว่าจะตัดไหม (ประมาณ ๑๐ วัน หลังผ่าตัด) แล้วจึงเริ่มอาหารอ่อน ให้เคี้ยวข้างที่ไม่มีรูทะลุ, ไม่ควรใช้หลอดดูดน้ำหรืออาหาร เนื่องจากจะเพิ่มแรงดันลบ ต่อแผ่นที่ใช้ปิดรูทะลุได้ และควรทำความสะอาดปากโดยบ้วน ปากหลังกินอาหารทุกมื้อ. ผู้ป่วยควรนอนศีรษะสูงหลังผ่าตัด, หลีกเลี่ยงการเพิ่มแรงดันในแอนทรัมโพรงอากาศข้างจมูก เช่น ไม่สั่งน้ำมูก, จะจามควรเปิดปาก, หลีกเลี่ยงการทำงานหนัก หรือสูบบุหรื่, ให้ยาต้านจุลชีพจนการติดเชื้อดีขึ้น และเปลี่ยน ชนิดยาต้านจุลชีพให้ตรงกับผลการเพาะเชื้อ และความไวของ เชื้อต่อยาต้านจุลชีพ, ให้ยาลดเยื่อบุจมูกบวม หรือหยอดจมูก ด้วยสเตอรอยด์ เพื่อให้มีการระบายดีจากโพรงอากาศข้างจมูก มายังช่องจมูก ติดตามดูสภาพเปิดของรอยเจาะแอนทรัมข้างล่าง หรือตรงกลางเป็นระยะๆ, และดูแผลในปากที่ผ่าตัดเย็บรูทะลุ จนกว่าจะหายดี.

ภาวะแทรกตั้อน

ปัญหาที่พบคือรูทะลุคงอยู่ หรือรูทะลุเปิดใหม่เนื่องจาก แผลที่เย็บปิดไว้แยก หรือเกิดการเน่าของแผ่นปิด ซึ่งมักเกิดจาก

- การระบายโพรงอากาศข้างจมูกบริเวณโหนกแก้ม ทางช่องจมูกไม่ดี เช่น อาจมีการอุดกั้นบริเวณ osteomeatal complex หรือ รูเจาะแอนทรัมข้างล่างตีบแคบ.
- ไม่ได้เอาเนื้อตาย, กระดูกอักเสบติดเชื้อ, เยื่อบุเมือก แอนทรัมที่ติดเชื้อ, สะพานเยื่อบุระหว่างโพรงอากาศข้างจมูก กับช่องปากออก ทำให้มีการติดเชื้อหลงเหลืออยู่.
- แผ่นที่ใช้ปิดรูทะลุยาวไม่พอ ทำให้เกิดความตึงที่แผล ทำให้แผลแยกได้ง่าย.
- ใช้วัสดุเย็บแผลชนิดละลายได้ในเวลาสั้น ทำให้ละลาย หายไปก่อนที่แผลจะติดสนิท.

เอกสารอ้างอิง

- Guven O. A clinical study on oroantral fistulae. J Cranio Maxillofac Surg 1998;26:267-71.
- Iw. Rud J, Rud V. Surgical endodontics of upper molars: relation to the maxillary sinus and operation in acute state of infection. J Endod 1998;24:260-1.

- m. Morgan MK, Aldren CP. Oroantral fistula: a complication of transantral ligation of the internal maxillary artery for epistaxis. J Laryngol Otol 1997;111:468-70.
- d. Lawson W, Reino AJ. Oroantral fistula. In: Gates GA, editor. Current therapy in otolaryngology-head and neck surgery. St. Louis: Mosby; 1998. p. 408-11.
- &. Baumann A, Ewers R. Application of the buccal fat pad in oral
- reconstruction. J Oral Maxillofac Surg 2000;58:389-92.
- b. el-Hakim IE, el-Fakharany AM. The use of the pedicled buccal fat pad and palatal rotating flaps in closure of oroantral communication and palatal defects. J Laryngol Otol 1999;113:834-8.
- c). Martin-Granizo R, Naval L, Costas A, et al. Use of buccal fat pad to repair intraoral defects: review of 30 cases. Br J Oral Maxillofac Surg 1997;35:81-4.